

حدود ۲۱ سال از انتشار ضمیمه تیش می‌گذرد و در این مدت، تغییراتی را چه در محتوا و چه شکل ظاهری تجربه کرده است. این تغییرات مثل هر رسانه دیگری گاهی با تحسین و تمجید مواجه بود و گاهی هم نقد و پیشنهاده، تیش هم خارج از این قاعده نبوده است. در این مدت، علاوه بر خوانندگان قدیمی که همیشه وفاداری خود را به تیش حفظ کرده‌اند، خواننده‌های جدید هم به قدیمی‌ها اضافه شده‌اند. هر دو گروه نظرات متفاوتی در مورد تیش داشته‌اند که به برخی از آنها اشاره می‌کنیم.

«احسان پایور گفته است: «چرا معمای پلیسی را هر هفته چاپ نمی‌کنید. معمای پلیسی یکی از جذاب‌ترین صفحه‌هاست.»

«علی سلیمانی هم بخش پرسش و پاسخ قضایی را یکی از جذاب‌ترین بخش‌های تیش می‌داند و می‌گوید: «در این بخش، حقوق شهروندی مانند اپارتمان نشینی را آموزش می‌دادید که خوب بود. چرا این صفحه را حذف کردید؟»

«حسین عباسیان هم به کم شدن صفحات تیش انتقاد کرده و گفته است: «تیش از وقتی هشت صفحه شد، جذابیت آن هم کم شد. این چه وضعی است. تیش کلا هشت صفحه است که نصف آن جلد و آگهی است. حداقل آگهی چاپ نکنید.»

«علیرضا زارع هم یکی از خوانندگان قدیمی تیش است که از اولین شماره‌های انتشار این ضمیمه با ما همراه بود. او که ۶۲ ساله و کارمند است، در خصوص تیش می‌گوید: «من از ۲۰ سال پیش تیش می‌خواندم و با آن همراه هستم. البته الان دقیق به خاطر ندارم، اما فکر می‌کنم اولین بار آن را در محل کارم مطالعه و بعد هم آن را به طور مرتب دنبال کردم. آن زمان در ۱۶ صفحه منتشر می‌شد و صفحات بسیار خواندنی مانند خاطرات کارآگاه جنایی و بازگشت داشت که بسیار جالب بود. بازگشت در مورد افرادی بود که دیگر اعتیاد و پس از مدتی رها شده بودند. این ضمیمه مطالبی داشت که باعث آگاهی مردم می‌شد. هشدارهای پلیسی در ارتباط با سرقت، فعالیت هکرها، حساب بانکی، خودرو و موارد دیگر همه سطح آگاهی مردم را بالا می‌برد که بسیار مفید بود. نظرم این است که صفحاتی مانند بازگشت دوباره برگردد و مطالبی بیشتر گنجانده شود که آگاهی مردم را افزایش دهد. این که کارشناسانی مانند آقای قرایی مقدم در مورد مسائل مختلف و آسیب‌ها صحبت می‌کنند، بسیار خوب است و باید از نظرات آنان استفاده کرد. در مورد قصاص و بخشش هم من فکر می‌کنم هر قاتلی نباید بخشیده شود. بعضی از اینها در دوران مرخصی یا چند روز پس از آزادی دوباره مرتکب قتل می‌شوند و به نظر من استحقاق بخشیده شدن ندارند. البته شرایط اینها با افرادی که از اقدام خود درس عبرت گرفته‌اند، فرق می‌کند. گزارش سگ‌گردانی را چندان دوست نداشتم و بهتر است به جای چنین موضوعاتی، از مسائلی مانند نداشتن امنیت شغلی که در مواردی باعث ارتکاب جرم می‌شود، برای تهیه گزارش استفاده کرد.»

گفت و گو با عبدالصمد خرمشاهی

وکیل متهمانی که در رسانه‌ها چهره شدند

رو در رو

ماجرای قاضی شدن خواننده تیش

عبدالصمد خرمشاهی، یکی از قدیمی‌ترین و کلای دادگستری است که هم روی برخی از مهم‌ترین پرونده‌های جنایی کشور مانند پرونده افسانه نوری، شهلا جاهد، دلارا دارابی و کبری رحمانپور کار کرده و هم با تیش سال‌های طولانی همکاری داشته است. برخی کارشناسان تمایل چندانی به مطالعه مطالب رسانه‌ها ندارند اما خرمشاهی از وکلایی است که هم به دلیل ماهیت شغل‌اش و هم بررسی واکنش مردم نسبت به مسائل مختلف و به خصوص پرونده‌های جنایی، رسانه‌های مختلف از جمله ضمیمه تیش را مطالعه می‌کند.

❖ از زمانی بگوئید که ضمیمه تیش به تازگی منتشر شد.

از همان اوایل، این ضمیمه حوادث گوناگونی را پوشش می‌داد که پرونده‌های جنایی من نیز جزو آن مطالب بود. تصور می‌کنم ۲۰ سال پیش بوده که پرونده خانم شهلا جاهد و افسانه نوری را بررسی و مطالب آن انعکاس پیدا می‌کرد. به مناسبت‌های مختلف با تیش همکاری داشتم و به سؤالات مرتبط با مسائل کیفری پاسخ می‌دادم. مسأله مهم این است که پرداختن به پرونده‌های کیفری و بخشش قتل نباید صرفاً به سرگرم کردن خواننده بینجامد و باید در جهت آگاهی خواننده و روشن کردن اذهان عمومی نسبت به مسائل حقوقی و کیفری و حوادثی که ممکن است در جامعه رخ دهد، حرکت کند.

❖ تیش در این راستا حرکت کرده است؟

تیش خوشبختانه در این چند سال، صرفاً در حوزه مسائل جنایی و کیفری کار کرده و فکر می‌کنم تا حدودی از پس این وظیفه برآمده است. نه مسائل را بزرگ‌نمایی کرد و نه بی تفاوتی از کنار آن رد شد. این یکی از رسالت‌های مهم مطبوعات است. در برخی رسانه‌ها شاهد بودیم که برای افزایش فروش

خود، حوادث را وارونه گزارش می‌دادند یا اخبار مربوط آن چنان که باید به صورت واقعی انعکاس پیدا نمی‌کرد. من به یاد دارم که در تیش، مطالبی ارسال می‌کردم تا مردم علاوه بر خواندن حوادث به حقوق قانونی خود نیز واقف شوند و در عین حال از مسائلی که ممکن است رخ دهد، جلوگیری شود. چون پیشگیری در مسائل جزایی مهم است و باعث می‌شود مردم پیشگیری‌های لازم را انجام دهند تا درگیر حوادث مشابه نشوند. یکی از آموزه‌های مهم قوه قضاییه هم همین مسأله پیشگیری است. در کنار این موضوع، خبرنگاران هم اغلب کسانی هستند که در رشته حقوق درس نخوانده‌اند. همیشه توصیه کرده‌ام خبرنگاران حوادث، حتماً حقوق بخوانند و اگر دانش آموخته حقوق نیستند، حتماً قوانین مربوط را مطالعه کنند؛ چون در برخی اخبار، به دلیل این که با اصطلاحات حقوقی آشنایی نداشتند، مطالب به شکل دیگری منعکس می‌شد که نتیجه منفی داشت و مردم نمی‌توانستند استنباط درستی از مطالب داشته باشند؛ بنابراین بهتر است خبرنگاران حوادث با ما فهمیم حقوقی و قوانین آشنا باشند. این که سردبیر فعلی تیش دانش آموخته

حقوق است، یکی از نکات مهم این ویژه‌نامه است.

❖ از نظر شما که سال‌ها با حوادث سروکار داشته‌اید، در حوادث نویسی به چه نکات مهمی باید توجه کرد؟

سال‌ها قبل زردنامه‌هایی منتشر می‌شد که در آن جزئیات قتل یا کلاهبرداری را توضیح می‌دادند که معتقدم بدآموزی دارد. به خاطر دارم بسیاری از مجرمان جوان دستگیر شده می‌گفتند من در فیلم دیدم یا در روزنامه خواندم که سارقان به این شکل سرقت می‌کردند یا دختری را به شکلی دیگر فراری می‌دادند. ذکر این مسائل چه به صورت خودآگاه و چه ناخودآگاه باعث می‌شود تا برخی جوانان به دلیل فقر مالی و فرهنگی و داشتن زمینه فکری و تربیتی به سمت ارتکاب جرم کشیده شوند. نمی‌گویم که تأثیر صد درصدی دارد اما بی‌تأثیر هم نیست و ممکن است ارتکاب جرم و جنایت به نوعی به افراد مستعد آموزش داده شود.

در کنار این، مطبوعات در انعکاس اخبار باید بی‌طرف باشند و قضاوت تنها به عهده دادگاه است. این که از ابتدا بگوئیم فردی بی‌گناه است و آن یکی گناهکار، به نوعی قضاوت انجام می‌شود که ممکن

به خاطر تیش حقوق خواندم

حواشی اعدام دلارا دارابی

در ارتباط با قصاص دلارا، حکم او طبق قانون به وکیلش که من بودم باید ابلاغ می‌شد اما یک هفته پس از اعدام دلارا این مسأله به من اعلام شد که همان موقع من هم این موضوع را اعلام کردم. به من گفتند در مراسم حاضر شوید که من اعتراض کردم. حتی دادستان وقت تهران هم گفت که بعد از این اگر چنین مواردی بود، گزارش کنید اما متأسفانه در چند سال اخیر خیلی به ندرت دیدم که وکیل محکوم علیه برای مراسم اجرای حکم دعوت شود. در مراسم ممکن است بحث سازش پیش بیاید و به همین دلیل حضور وکیل خالی از فایده نیست و بهتر است که به این نکته مهم توجه شود.

دوماه پیش که به یکی از محاکم کیفری یک مازندران مراجعه کرده بودم، رئیس محکمه که وظیفه سنگینی هم برعهده داشت، ضمن ابراز لطف و احترام به شخص بنده، عنوان کرد اوایل که حوادث و پرونده‌های شما در نشریات مختلف به خصوص در روزنامه جام جم و ضمیمه تیش منتشر می‌شد، به طور مرتب خریداری می‌کردم و اتفاقاً اینها باعث شد که به رشته حقوق گرایش پیدا کرده و به آن علاقه مند شوم. البته فقط ایشان نبود و یک تعدادی این مطلب را عنوان می‌کردند که با انتشار مطالب حقوقی در تیش به این رشته علاقه پیدا کردیم. با همین روند تعداد زیادی هم قاضی شدند.